

Ordføreren (S. N. Hansen): Jeg skal blot bemærke, at de Forslag, der af Udvalget ere stillede, ere blotte Redactionsforandringer. Det første Forslag, som Udvalget har stillet til § 1, gaaer ud paa, at der i andet Punktum, hvor der er nævnt „Borgermesteren“, skal indfattes i Parenthes „Byfogden“, for at det kan være aldeles klart, at Bestemmelsen gjælder for samtlige Kjøbstæder, altsaa ogsaa for dem, hvor der ingen Borgermester findes, men blot en Byfoged; det Samme gjælder med Hensyn til det næste af Udvalget stillede Forslag til samme Paragraph, dens tredie Punktum. Hvad det tredie Endringsforslag angaaer, da gaaer det ud paa at forandre Ordet „beslutte“ til „vedtage“, blot for at undgaae, at man saa kort ovenpaa hinanden faaer Ordene „beslutte“ og „Beslutning“. — Hvad angaaer Forslaget under Nr. 4, da sigter det blot til, at den Parenthes, der findes i Slutningen af § 2, skal udgaae, nemlig hvor der er Tale om Borgermesterens Indberetning til vedkommende Minister om, at han som Statens Tilsynsmand har benyttet sin Ret til foreløbig at sætte en Beslutning ud af Kraft, hvorimod Udvalget har foreslaaet, at til Paragraphen skal tilføies som et særligt Punktum: „En Gjenpart af Indberetningen tilstilles samtidigt Communalbestyrelsen.“ Det er det Thing vil saaledes see, at det er blotte Redactionsforandringer, Udvalget har foreslaaet, og at Udvalget, hvad Lovforslagets Realitet angaaer, ikke har havt Noget at erindre.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot erklære, at jeg ikke har Noget at erindre mod de fremkomne Forslag.

Ordf. Efter den Afstemning, der sidst fandt Sted, og hvor Thinget med stor Majoritet erklærede sig for Forslaget, saaledes som det vedtoges ved anden Behandling, er det naturligt, at jeg ikke har efterkommet den erede Ordførers Opfordring, om til denne Behand-

ling at stille noget Endringsforslag, for at give Loven en tilfredsstillende Skikkelse. Det vil jo erindres, at Loven sidste Gang blev vedtaget med særdeles stor Majoritet, saa at det er at formode, at Thinget ikke vilde give Loven en anden Form. Jeg kan ikke andet end beklage dette; thi efter min Mening har Loven faaet en uheldig Skikkelse, saavel med Hensyn til Tydelighed og Forstaaelighed, som med Hensyn til den Virkning, den vil have i forskjellige Kjøbstæder.

Med Hensyn til det første Punkt skal jeg bemærke, at væsentlige Bestemmelser i Loven ere affattede saaledes, at de kunne give Anledning til forskjellig Opfattelse. Dette troer jeg saaledes gjælder allerede om det første Punktum i Loven, idet det kan blive Gjenstand for forskjellig Fortolkning, hvorledes Forretningsgangen i Communalbestyrelsen herefter skal være. Dersom det er Meningen, at de to Afdelinger af Communalbestyrelsen herefter skulle forhandle ubelukkende i Fællesskab, saaledes at der forinden ikke maa have fundet nogen særskilt Drøftelse Sted i Borgerrepræsentationen, maa jeg antage, at det ikke er aldeles bestemt udtrykt i det første Punktum. Det hedder, at „forinden Beslutning tages af en Communalbestyrelse, forhandles Sagen i et Fællesmøde af Magistraten og Borgerrepræsentationen.“ Dette kan forstaaes saaledes, at den hidtilværende Forretningsgang bliver bibeholdt, saaledes at enhver Sag iforveien bliver meddeelt Borgerrepræsentanterne, for at de kunne have gjort den til Gjenstand for Behandling i et Møde imellem dem selv, og at den, efterat denne særskilte Forhandling var gaaet forud, først da kommer til Afgjørelse i et Fællesmøde. Dersom dette ikke er Meningen, og Meningen derimod er den, at Sagerne kun skulle behandles i Fællesmøderne, da svarer allerede Lovens Titel ikke til dens Indhold.